

**CORRECTIONELE RECHTBANK TE
MECHELEN
OPENBARE ZITTING van 8 JUNI 2009**

De rechtbank van eerste aanleg te Mechelen, 10de kamer rechtsprekend in correctionele zaken, wijst het volgende vonnis:

Inzake van het openbaar ministerie en de burgerlijke partijen:

1) Naja S., wonende te 2830 Willebroek, (...).

Vertegenwoordigd door mr. L. Van Schoubroeck, advocaat te 9200 Dendermonde, Franz Courtensstraat 29.

2) Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Vertegenwoordigd door mr. D. Bosmans, advocaat te 3000 Leuven, Justus Lipsiustraat 39-41.

Tegen:

V Evy Leona, geboren te Boom op (...), verzorgster, wonende te 2830 Willebroek, (...), van BELGISCHE NATIONALITEIT

S Louisa Francois Guillaume, geboren te Willebroek op (...), zonder beroep, wonende te 2830 Willebroek, (...), van BELGISCHE NATIONALITEIT

Beiden bijgestaan door mr. F. Mertens, advocaat te Gent, Coupure 373

VERDACHT VAN:

Te Willebroek op 28 januari 2008

Als dader of medewerker zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek

Opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan Skeli N met de omstandigheid dat een van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstemming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestanden, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst.

Gelet op de processtukken

Gehoord de burgerlijke partijen in hun middelen en besluiten

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging

Over de strafvordering

Het strafbaar feit

Naar aanleiding van een uiterste banaal incident zijn er tussen eerste beklaagde en het slachtoffer wederzijds woorden gevallen die niet hadden mogen uitgesproken worden, daarna viel eerste beklaagde het slachtoffer aan.

De rechtbank kwalificeert het strafbaar feit onder de tenlastelegging als volgt:

Art. 400 Swb en art 405quater Swb:

“opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht die hetzij een ongeneeslijk lijkende ziekte, hetzij een blijvende ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid, hetzij het volledig verlies van het gebruik van een orgaan, hetzij een zware verminking ten gevolge hebben, met de omstandigheid wanneer één van de drijfveren van de misdaad of het wanbedrijf bestaat in de haat tegen, het misprijzen van de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst.”

Het toevoegen van art.20.2° van de antiracismewet is niet mogelijk omdat de constitutieve elementen van dat misdrijf niet afdoende naar recht bewezen zijn.

Gelet op de gegevens van het strafonderzoek acht deze rechtbank het strafbaar feit onder de tenlastelegging, zoals door de rechtbank gekwalificeerd, afdoende naar recht bewezen en staat het vast dat de eerste beklaagde dit strafbaar feit op de vermelde plaats en datum heeft gepleegd.

De rechtbank spreekt tweede beklaagde vrij.

De strafmaat is hoofde van eerste beklaagde

Bij het bepalen van de strafmaat houdt de rechtbank rekening met de ernst van het feit en het strafrechtelijk verleden van de eerste beklaagde.

De volgende maatregel is, rekening houdend met de bovenvermelde elementen, wettig en passend:

Overwegende dat de beklaagde nog geen veroordeling heeft opgelopen tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden, dat de feiten niet van aard lijken bestraft te moeten worden met een gevangenisstraf van meer dan vijf jaar of met een zwaardere straf.

Overwegende dat een opschorting van de uitspraak verantwoord voorkomt en mag toegestaan worden rekening gehouden met het goed verleden van de beklaagde.

OM DEZE REDENEN:

DE RECHTBANK:

Gelet op de artikelen:

- 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 40, 41 der wet van 15 juni 1935;
- 162, 194, 195 van het wetboek van strafvordering;
- 2, 400, 405 quater van het strafwetboek;
- 2, 3 en 4 van de wet van 26 juni 2000;
- EU- verordening nr. 1103/ 97 van de raad van 17 juni 1997 over de invoering van de euro;
- EU-verordening nr. 974/98 van de raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro;
- 1, 2, 3, 4, 6 wet 29 juni 1964;

Door de voorzitter ter terechtzitting aangewezen.

Rechtsprekend op tegenspraak:

In hoofde van tweede beklaagde

Spreekt tweede beklaagde vrijdag

Legt ½ van de kosten van de strafvordering ten laste van de staat.

In hoofde van eerste beklaagde

Gelast de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van vijf jaar mits beklaagde volgende voorwaarde naleeft:

- 1) **de oproepingen van en de gemaakte afspraken met de justitieassistent en de probatiecommissie stipt naleven en actief meewerken aan de justitiële begeleiding;**
- 2) **niet van adres veranderen zonder voorafgaand overleg met de justitieassistent en schriftelijke mededeling van het nieuwe adres aan de justitieassistent;**
- 3) **het volgen van een begeleiding of behandeling in verband met haar agressieproblematiek bij voorkeur een individuele sociale vaardigheidstraining bij de dienst preventie van veiligheid te Mechelen;**

- 4) een budgetbegeleiding volgens bij een gespecialiseerde en rapporterende hulpverleningsinstantie, hiervan actief meewerken en de bewijzen hiervan voorleggen aan de justitieassistent;
- 5) het volgen van een begeleiding of behandeling in verband met zijn psychosociale problematiek, bij voorkeur het vormingsproject “slachtoffer in beeld”.

Leg aan eerste beklaagde tevens een vergoeding op van 25 EUR overeenkomstig art. 91,2^o lid van het K.B. van 28 december 1950 en art. 1 van het K.B. van 11 december 2001.

Veroordeelt eerste beklaagde tot $\frac{1}{2}$ van de kosten van de strafvordering belopend tot heden 42,23 EUR.

Over de civielrechtelijke vordering

De vordering van Skeli N.

Deze burgerlijke partij vordert provisioneel in hoofdsom een bedrag van € 3.000, 00.

De vordering is ontvankelijk en gegrond

De vordering van het centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Deze burgerlijke partij vordert provisioneel in hoofdsom een bedrag van € 250,00.

Het is mogelijk dat het centrum schade heeft geleden, maar zij toont haar schade niet aan.

Het centrum bewijst niet het slachtoffer begeleidt te hebben.

De rechtbank kent provisioneel € 1,00 toe.

OM DEZE REDENEN:

De rechtbank:

De vordering van Skeli N

Veroordeelt eerste beklagde om bij wijze van schadeloosstelling te betalen aan:

- deze burgerlijke partij de provisionele som van 3000,00 EUR te vermeerderen met de gerechtelijke intresten vanaf heden en de kosten.

De vordering van het Centrum voor gelijkheid van kansen voor racismebestrijding

Veroordeelt eerste beklagde om bij wijze van schadeloosstelling te betalen aan:

- deze burgerlijke partij de provisionele som van 1,00 EUR te vermeerderen met de gerechtelijke intresten vanaf heden en de kosten.

Wijst het meer of anders gevorderde af als zijnde ongegrond.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting op 8 juni 2009

Aanwezig:

V. Deckmyn

K De Vusser

H. Huybrechts

alleenzetelend rechter

gerechtelijk stagiair, aangesteld om het ambt van openbaar ministerie uit te oefenen.

Griffier